Szovjet vezetők üdvözlő táviratai Dobi Istvánhoz, Münnich Ferenchez és Kádár Jánoshoz

Moszkva (TASZSZ).

Nyikita Hruscsov, az SZKP Központi Bizottságának első titkára, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke és *Leonyid Brezsnyev*, a Legfelsőbb Tanács Elnökségének elnöke táviratot küldött *Dobi Istvánhoz, Münnich Ferenchez* és *Kádár Jánoshoz* a szovjet—magyar baráti, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés megkötésének 13. évfordulója alkalmából.

A távirat hangsúlyozza, hogy a szerződés a megbonthatatlan szovjet—magyar barátság további erősítésének és bővítésének legfontosabb alapja lett. Ez a barátság és a proletár internacionalizmus lenini elvein alapuló sokoldalú együttműködés méltó módon segíti a szocialista országok erejét és összefogását.

A Szovjetunió dolgozóit — mondja a távirat — őszinte örömmel töltik el azok a nagyszerű győzelmek, amelyeket a magyar nép a dicsőséges Magyar Szocialista Munkáspárt vezetésével a szocialista építésben ért el.

Hruscsov és Brezsnyev újabb sikereket kíván a magyar dolgozóknak a szocializmus felépítéséért, a világbéke megszilárdításáért folytatott harcukban. (MTI)

Moszkvában megnyílt az OSZSZSZK központi területei kiváló mezőgazdasági dolgozóinak értekezlete

Moszkva (TASZSZ).

Kedden Moszkvában a nagy Kreml-palotában megnyílt az orosz föderáció központi területei élenjáró mezőgazdasági dolgozóinak értekezlete.

A résztvevők melegen üdvözölték az elnökségben megjelenő Jekatyerina Furcevát, Viktor Grisint, Nyikita Hruscsovot, Nyikolai Ignatovot, Frol Kozlovot, Anasztasz Mikojant, Dmitrij Poljanszkijt, Nyikolaj Svernyiket, Mihail Szuszlovot és Gennagyij Voronovot.

Az értekezletet, amely megvitatja a mezőgazdaság további fellendítésére irányuló intézkedéseket, Gennagyij Voronov, az SZKP Központi Bizottsága elnökségének póttagja nyitotta meg.

Határozathozatal a Biztonsági Tanács kongói vitájában

New York (TASZSZ)

Hétfőn New York-i idő szerint 21 óra 25 perckor (magyar idő szerint kedden hajnali 3 óra 25 perckor) a Biztonsági Tanács folytatta a kongói helyzet vitáját, majd rátért a szavazásra.

Szavazat többséggel elfogadták Libéria, az EAK és Ceylon együttes javaslatát, amelyet a Biztonsági Tanács kilenc tagja támogatott. A Szovjetunió és Franciaország tartózkodott a szavazástól.

Az ily módon elfogadott határozat, bár követeli a belga csapatok kivonását, lényegében felemás jellegű.

A Biztonsági Tanács ezután rátért az EAK, Ceylon és Libéria második határozati javaslata feletti szavazásra. Ez a terv, amely kategórikusan elítéli a kongói politikai vezetők törvényellenes letartóztatását és a politikai gyilkosságokat, továbbá felhív a bűncselekmények meggátlására, és javasolja az ENSZ-nek, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket, és akár erőszak alkalmazásától se riadjon vissza — úgy látszik egyeseknek nem tetszett. Stevenson, az Egyesült Államok képviselője módosításokat javasolt.

A határozattervezet szerzői az egyetértésre törekedve, bizonyos dolgokban engedményeket tettek az amerikai küldöttnek,

erélyesen elítélték azonban az Egyesült Államok említett módosításait, amelyek lényegében megfosztották volna tartalmuktól a határozatot.

Zorin, a Szovjetunió képviselője erélyesen elítélte a nyugati hatalmaknak azt a törekvését, hogy általános megállapításokkal elködösítsék a helyzetet.

A három ország javaslatát egészében bocsátották szavazásra. Mellette szavazott a Szovjetunió, Ceylon, az Egyesült Arab Köztársaság, Libéria, Ecuador és Chile — összesen hat állam.

Egy küldöttség sem szavazott a javaslat ellen, de öten — az Egyesült Államok, Anglia, Franciaország, Törökország és a csangkajsekista küldöttség — tartózkodtak a szavazástól.

Ilymódon nem kapta meg a szükséges hét szavazatot, tehát a nyugati hatalmak álláspontjának következtében elutasították azt a határozatot, amely intézkedéseket javasolt a Kongóban folyó véres bűncselekmények megakadályozására.

Az egyes javaslatokról tartott szavazások után a küldöttek felszólalásukban megindokolták álláspontjukat, kifejtették, miért szavaztak valamilyen javaslatra, vagy ellene, illetve miért tartózkodtak a szavazástól.

Elsőnek Zorin szovjet küldött szólalt fel. Rámutatott arra, hogy

nem adta szavazatát az elfogadott háromhatalmi határozati javaslatra, mert elégtelennek tartotta, viszont nem élt vétójogával, mert e javaslat valójában elítéli a kongói nemzeti vezetők meggyilkolását, és intézkedéseket helyez kilátásba a belga gyarmatosítók ellen.

Zorin hangoztatta, hogy a kongói ENSZ-parancsnokságnak adott felhatalmazás — amely szerint szükség esetén erőszakot is alkalmazhat a polgárháború megakadályozására — természetesen Mobutu és Csombe ellen irányul.

Rámutatott arra is, hogy

miután az ázsiai és afrikai országok a saját javaslatukat az egyetlen elfogadható útnak tartják arra, hogy elnyerjék a többséghez szükséges nyugati szavazatokat is, a Szovjetunió úgy tekinti ezt a javaslatot, mint első lépést az általa már javasolt radikálisabb intézkedések megtételére felé.

A Biztonsági Tanács magyar idő szerint kedden reggel tíz óra húsz perckor elnapolta ülését. A kongói vita folytatásának újabb időpontja még nem ismeretes. (MTI)

Rádióközvetítés a parlamentből

A rádió a Kossuth-adón szerdán, csütörtökön és pénteken 19,30 órai kezdettel hangképekben, tudósításokban számol be az országgyűlési ülésszak tanácskozásairól. (MTI)

A termelőszövetkezeti brigádvezetők továbbképző tanfolyamának felhívása a megye tsz-eihez

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága közleményének megjelenése arra az időre esik, amelyet szakmai és politikai ismereteink bővítése végett mi, a Veszprém megyei termelőszövetkezetek brigádvezetői tanfolyamon töltünk. Tanfolyamunk kollektívája megtárgyalta a közleményt. Örömmel vesszük tudomásul, hogy dolgozó parasztságunk többsége az egész országban, követve a párt útmutatását, arra az útra lépett, amelyen mi már két év óta járunk.

Az eddigi eredmények növelik jövőbe vetett bizalmunkat, és új lendületet adnak a soronkövetkező feladatok elvégzéséhez.

Fejlődésünk most következő szakaszában szilárdan követjük a Központi Bizottság közleményének iránymutatásait, és annak minél jobb megvalósítása érdekében felhívással fordulunk megyénk termelőszövetkezeteinek tagjaihoz és vezetőségeihez.

Mi, a balatonaligai brigádvezető továbbképző tanfolyam hallgatói felhívjuk a termelőszövetkezetek tagjait, hogy a soronkövetkező tavaszi munkák elvégzéséhez teljes lendülettel és egységes elhatározással lássanak hozzá.

A szövetkezetekben aktívan, jól dolgozó tagok felvilágosító szóval mozgósítsák azokat, akik eddig még közömbösen viseltettek a termelési kérdések iránt.

A termelőszövetkezeti tagok álljanak ki a vezetőségek mellett, tudásuk és szorgalmuk legjavát adják a tervek megvalósításához. Ne legyünk türelmesek önmagunk hibáival szemben, amikor a termelési feladatok megjavításáról van szó.

Erősítsük a versenyszellemet termelőszövetkezetünk tagságában, és minél több termelőszövetkezet csatlakozzon a munkásosztály által kezdeményezett és szép sikerrel folytatott szocialista munkaversenyhez.

A termelőszövetkezeti vezetőségek, elnökök, agronómusok, brigádvezetők figyelmét felhívjuk a munkaszervezetek felújítására, a helyi adottságoknak legjobban megfelelő formában. A termelőszövetkezeti vezetőségek úgy szervezzék a munkát, hogy eredményes és termelékeny legyen.

Gondoskodjanak arról, hogy a szövetkezetek munkája a tervszerű szervezés és vezetés következtében folyamatos legyen, megközelítsük, majd mielőbb elérjük az ipari üzemek színvonalát.

Jobb jövőnk és gazdagabb eredményeink érdekében kövessük szilárdan pártunk és kormányunk iránymutatását.

A balatonaligai brigádvezető továbbképző tanfolyam hallgatói

Csatlakozások a magyargencsi versenyfelhíváshoz

Nemrégiben a magyargencsi Rákóczi Termelőszövetkezet felhívással fordult a megye termelőszövetkezeteihez. A felhívásban a húsellátás javításáról, az állattenyésztés fejlesztéséről van szó. A magyargencsiek azt vállalták, hogy az 1961-es évben minden száz hold szántóterületre számítva 80 mázsa húst értékesítenek az államnak.

A felhívásra több termelőszövetkezet is válaszolt már. Így a mencshelyi Kossuth, a veszprémi Dózsa, az óhídi Vörös Csillag, a vindornyalaki Március 1 és a kisvásárhelyi Béke Termelőszövetkezetek jelentették be csatlakozásukat a legutóbbi napokban.

Kis lehetőségek — nagy eredmények

(Tudósítónktól.)

Két évvel ezelőtt választotta Borsosgyőr a közös utat, 2 éve alakult meg a Béke Termelőszövetkezet 582 katasztrális holdon. A rövid idő alatt szép eredményt értek el. Az idén 31,88 forint volt a munkaegység értéke. A termelőszövetkezetnek az elnökön, Varga Kálmánon kívül csak egy könyvelője és egy brigádvezetője van, a vezetés mégis mintaszerű.

Tekintsük meg most néhány tag munkaeredményét. A 63 éves Szalai néni, magas kora ellenére 334 munkaegységet teljesített és ezért 10 663 forintot vitt haza zárszámadáskor. Tóth Lajos állatgondozó 757 munkaegysége után 24 130 forintot kapott. Nem panaszkodhat Fejes József fogatos sem, mert keresete 19 519 forint volt.

Jól gazdálkodtak a borsosgyőriek a múlt gazdasági évben. Náluk „nagyobb" termelőszövetkezetek is példát vehetnek róluk a pápai járásban.

Vörös János

Vérfagyasztó címek

Békés februári hétfő reggel gyanútlanul megyek az utcán a munkahelyemre, amikor a veszprémi hangosbíró egy induló és egy operettrészlet között bejelenti, hogy „ma este dr. Fias Zoltán, megyei főügyészségi ügyész előadást tart Garázda fiatalok címmel."

Összerezzenek. Garázda fiatalok? Na, ez a hét is jól kezdődik. Még jóformán ki sem hevertem a huligán kérdéssel kapcsolatos korábbi megrázkódtatásaimat. Pár héttel ezelőtt hideg verejtékben úszva hallgattam végig a rádió mellett a Szabó-család izgalmas kalandját a Három gránátosbeli galerivel. Nem sokkal később a Ludas Matyi karikatúrájából értesültem arról, hogy a galerik az újságíró bálból hazatérő újságírókat is megtámadják. (Mondanom sem kell, hogy ez különösen érzékenyen érintett.) Aztán a saját lapunkban, a Napló hasábjain is „bűnöző fiatalokról" olvashattam. Most meg itt vagyok, tessék: Garázda fiatalok Veszprémben.

Nem vagyok éppen izomkolosszus, sem túl bátor ember, ezért elhatároztam, hogy felkeresem dr. Fias elvtársat, és megkérdezem tőle: mely városrészeket tanácsos kerülnöm, különösképpen az esti órákban.

De, hogy komolyra fordítsuk a szót: csakugyan felkerestem dr. Fias Zoltán ügyész elvtársat, akitől a következőket tudtam meg:

— Igen nehéz helyzetbe hozott a városi ifjúságvédelmi tanács, amikor megbízott a „Garázda fiatalok" című előadás megtartásával. Előkerestem az 1960 második félévi összes aktákat, de legnagyobb örömömre nem találtam olyan bűntényt, amelyik izgalmasság tekintetében például a rádió Szabó-család című műsorában közölt csemegék „színvonalát" megközelítené. Egyet sikerült mégis-csak találnom: „garázda" fiatalok a várból gyümölccsel dobáltak meg egy szerelmes párt, majd zseblámpával a szemükbe világítottak. Más békés járókelőket is inzultáltak, míg végül is egy munkásőrnek némi huzavona után sikerült igazoltatnia őket, és eltakarodtak.

— Én mondtam az ifjúságvédelmi tanács megbízottjának, hogy nagyon nehéz lesz ilyen címmel előadást tartani: de azzal utasította vissza aggodalmamat, hogy egy ilyen című előadás benne szerepel a tervükben, tehát meg kell tartani. Elvégre a terveket teljesíteni kell.

Valóban! Ha egyszer az ifjúságvédelmi tanács betervezte a garázda fiatalokat, mit lehet akkor tenni?

Annyit foglalkozunk manapság a huligán kérdéssel, hogy a gyanútlan polgár joggal azt hihetné: a mai magyar ifjúság túlnyomó többsége banditákból áll, s hogy a bíróságoknak egyéb dolguk sincs, mint dutyiba zárni őket. Ezzel szemben az az igazság, hogy 1960-ban Veszprém megyében az összes vádlottaknak mindössze 5,5 százaléka volt fiatalkorú.

Érdemes ezzel összehasonlítani a „The Economist" című angol lap korábban megjelent „Az angol aranyifjúság" című cikkét. A cikk szerint a fiatalkorúak bűnözése Angliában arányosan háromszor akkora, mint a felnőtteké.

Néhány hónappal ezelőtt magam is részt vettem Veszprémben egy ilyen, nem kevésbé izgalmas című előadáson. A termet zsúfolásig megtöltő közönség arcáról sugárzott a várakozás: arra számítottunk, hogy jócskán lesz részünk „csemegében." Ehelyett azonban egyszerűen az ifjúság neveléséről esett szó. Ha lennének Veszprémben igazi, vérbeli huligánok, a csábító cím hatására minden bizonnyal ők is eljöttek volna meghallgatni. (Legfeljebb lógó orral távoztak volna, hogy semmi jó „tippet" sem kaptak ott.)

Tévedés ne essék: nem az ifjúság védelmével, nevelésével foglalkozó előadások, újságcikkek, rádióműsorok ellen emelünk szót. Ezekre, valamint az ifjúságvédelmi tanácsok okos működésére igenis szükség van. Csak az ellen van kifogásunk, hogy ezt a tevékenységet állandóan valamiféle bombasztikus, hatásvadászó, vérfagyasztó köntösbe burkoljuk. Ha másért nem, hát csak azért is tegyünk le erről a szokásról, mert így becsapjuk, félrevezetjük a szegény Szabad Európa Rádiót. Amíg mi békésen, afölötti örömünkben, hogy van időnk és erkölcsi erőnk még az ifjúság egy elenyészően csekély részének züllését is egyre kisebb méretekre korlátozni, jóleső érzéssel ballagunk haza egy-egy ilyen előadásról; addig ők ott Münchenben ugyancsak kapkodhatják a fejüket. Melyik galerira csapjanak le? A pesti után most a veszprémi „garázda fiatalokra?..."

S ha már itt tartunk, hadd mondjuk meg azt is: furcsáljuk, hogy a veszprémi ifjúságvédelmi tanács most „ifjúságvédelmi hetet" rendez. Nem tudjuk, mi adta az ötletet, mi volt a minta. A rendszeresen megrendezett végvári napok, borhetek, vagy talán a hulladékgyűjtő hónapok? Igaz, hogy az egy esztendő alatt felgyűlt hulladékot össze lehet gyűjteni egy hónap alatt; az egy évre esedékes szeszkvantum is elfogyasztható egy hét alatt. De, hogy az ifjúság nevelésének programja miképpen sűríthető bele egy kurta hétbe? Ez rejtély.

Vagy talán mégsem az. Bombaszt ez is a javából, éppen úgy, mint a vérfagyasztó címek a „garázda fiatalokról."

(konc)